

Celje - skladišče

D-Per
65/1991

5000013545, 1

COBISS ◊

OSREDNJA KNU. CELJE

RUDAR

Glasiło Rudnika lignita Velenje

LETO XXV

PETEK, 25. JANUAR 1991

ŠTEVILKA 1

Lani 21. decembra je novi delavski svet RLV imel 2. redno sejo in na njej imenoval tudi člane svojih izvršilnih organov:

- odbora za gospodarjenje,
- odbora za kadrovske-spolšne zadeve,
- odbora za ljudsko obrambo in varnost,
- komisije za delovna razmerja,
- disciplinske komisije,
- stanovanjske komisije,
- komisije za reševanje zahtevkov za varstvo pravic delavcev.

Prvi od navedenih izvršilnih organov se je tudi prvi sestel - v ponedeljek, 14. januarja - in v prvem delu te seje (konstitutivnem) izvolil svojega predsednika in podpredsednika. V nadaljnjem delu seje (že rednem delovnem) pa je obravnaval in sprejel preglednico proizvodnje premoga v RLV v decembru in celem letu 1990 ter predlog za proizvodnjo premoga v tekočem mesecu, januarju 1991 - s še dvema preglednicama dnin na hrbtni strani lista s tem predlogom in omenjeno preglednico proizvodnje premoga.

Sestava odbora za gospodarjenje po njegovem konstituiranju

Boris POTRČ, J. Preloge - predsednik
Stanislav OTOREPEC, J. mehanizacija
Ladislav VENIŠNIK, Klasirnica
Drago SEME, Prakt. izobraž.
Srečko MESAREC, Zun. dejavnost
Marjan HACE, Zračenje - podpredsed.
Janez PRISLAN, Skupne službe

Boris Potrč, predsednik odbora, je po poklicu dipl. ing. rudarstva, po zaposlitvi pa pomočnik obratovodje Jame Preloge.

Marjan Hace, podpredsednik odbora, pa je po poklicu ing. rudarstva, po zaposlitvi pa vodja obrata Zračenje.

Vendar s tem konstituiranje odbora še ni dokončano - odbor mora imenovati še svoje stalne komisije (komisijo za inovacije, komisijo za VPD in varstvo okolja in po potrebi še stalne komisije za druge dejavnosti).

Od izvršilnih organov novega DS RLV se je najprej sestel odbor za gospodarjenje

NEGOTOVOST NA CELI ČRTI

Za predsednika odbora je bil izvoljen dipl. ing. rudarstva Boris Potrč (prvi z desne strani), pomočnik obratovodje Jame Preloge

In zakaj je glavni naslov tega članka **Negotovost na celi črti**?

Glede na vse, kar so na tej seji dali vedeti poročevalci, drugačen tudi ne more biti.

Poročevalci na seji so v glavnem bili

glavni inženir proizvodnje rudnika dipl. ing. Ivan Čuljak, predsednik poslovnega odbora podjetja dipl. ing. (in zdaj že nekaj časa tudi magister) Franc Avberšek ter člana poslovnega odbora dipl. sociolog Janko Lukner in dipl. ekonomistka Dragica Kotnik.

Naprej na drugi strani!

NAPREJ V ŠTEVILKI

STRAN 2 - Proizvodnja 12/1990 in načrt 1/1991, **STRAN 3** - Odmrli plankton..., Zahvali, **STRAN 4** - Še o kadrovski problematiki, **STRAN 5** - Človek, ki res izrabljuje delovni dan, Odšli so v pokoj, **STRAN 8** - Novo v zdravstvu, Nagrajeni reševalci objavljene križanke v Rudarju 6/90, **STRAN 9** - Marjan Vodišek za naše glasilo, **STRAN 10** - Organizacija in dejavnost DIT RLV, **STRAN 11** - Vaja za reševanje..., Tri pripravska moštva ..., **STRAN 12** - Velika plaketa JLA za naš kolektiv, Lani novembra...,

Zlasti izčrpen poročevalec je bil predsednik poslovnega odbora. To je tudi razumljivo, saj ima več vajeti v rokah kot drugi vodilni delavci podjetja. Poleg tega je bil tudi malo kritik pripravljalec gradiva za to sejo, ko je dejal:

"S pripravljenimi papirji za to sejo naj bi bili 'oboroženi' za razlago poslovnih rezultatov, možnosti nadaljnje proizvodnje in gospodarskih razmer podjetja delavcem tudi obratni delavski sveti in obratovodje, pa bodo, kot vidim, malo oboroženi za to.

Ne podcenjevati obratnih delavskih svetov, ker imajo glede na poprejšnje delavske svete temeljnih organizacij manjše pristojnosti. Saj to ne pomeni, da so tudi manj pomembni. Njihova pomembnost je velika že v smeri pretoka informacij do delavcev. Gradiva za njihove seje – in ta naj bi obravnavali in potrjevali v organih podjetja – morajo zato biti zadosti dobro pripravljena.

Z decembrskim poslovnim rezultatom – naj, recimo, povem za dopolnilo pripravljene gradiva – smo se precej ubadali in prejšnji teden nam je le uspelo žiro račun deblokirati, da bi bil deblokiran do 24. januarja in bi 18. januarja bile plače. Potem pa bi spet bil blokiran. Poskušali pa bomo, da bi dobili še nekaj denarja iz skupnega prihodka za podaljšanje deblokade.

S plačo za december bi bili z lanskimi plačami približno v razmerju 1,58 : 1 nasproti plačam drugih v gospodarstvu v Republiki Sloveniji.

Ne bi rad spodbujal vpraševanja, vendar povejte zdaj, kaj vas zanima, da ne boste kaj pri sebi zadržali; glede plač, recimo. Vprašanj v kolektivu je polno!

Ali je vse, kar nas zadeva po novi zakonodaji, pravično ali ne, ne vem. V kolektivni pogodbi za premogovništvo – podpisana naj bi bila konec tega meseca – pa je zajeto vse..."

Predsednik poslovnega odbora je obrazložil marsikaj tudi v zadnjem, vsebinsko odprtem delu seje, in sicer približno s temile besedami:

"Glede plana za letos! Kako bo z našo proizvodnjo, ne znam odgovoriti. Vse kaže, da jo bomo glede na porabo elektrike morali zmanjšati na 3,9 – 4,0 milijona ton premo-

PROIZVODNJA PREMOGA V RLV V DECEMBRU 1990

(V primerjavi s proizvodnimi nalogami iz osnovnega, letnega načrta in proizvodnimi nalogami iz mesečnega načrta!)

Jama Preloge	71 460 ton	(150,60 %, 113,43 %)
Jama Pesje	123 380 ton	(114,45 %, 103,07 %)
Jama Škale	102 820 ton	(139,32 %, 94,16 %)
Priprave	17 540 ton	(83,92 %, 75,93 %)

RLV 315 200 ton (126,11 %, 100,06 %)

V decembru smo imeli 20 delovnih dni.

Proizvodni načrt za januar 1991

(V oklepajih so navedene proizvodne naloge iz začasnega osnovnega načrta!)

Jama Preloge	4 000 t/dan	(3 695)
	88 000 ton	(81 300)
Jama Pesje	5 900 t/dan	(7 150)
	129 800 ton	(157 300)
Jama Škale	4 600 t/dan	(4 573)
	101 200 ton	(100 600)
Priprave	1 000 t/dan	(941)
	22 000 ton	(20 700)

RLV 15 500 t/dan (16 359)
341 000 ton (359 900)

Za januar 1991 smo načrtovali 22 delovnih dni, vključno z delovno prvo soboto, 5. januarjem – preostale sobote pa so proste.

Lanska celoletna proizvodnja premoga

V letu 1990 smo odkopali 4 milijone 210 tisoč ton premoga in s tem letni proizvodni načrt izpolnili 102,68-odstotno.

Proizvodna služba RLV

ga in zato imeti tudi ustrezno manj dni dela ali pa okrog 300 delavcev manj, oziroma za toliko presežnih delavcev redno zaposlitev upravičevati, kar pa ne bi bilo lahko.

Naredili bomo vse, da bi problem kadrovskih presežkov razreševali tudi z izkoriščanjem razpoložljivih proizvodnih in storitvenih zmogljivosti za neposredno zunanjo realizacijo, na tržišču. Možnosti za to imamo v zunanjih obratih in tudi nekaterih skupnih službah podjetja."

Predsednik poslovnega odbora je spregovoril tudi čisto kot glavni poslovodni delavec podjetja, ko je prisotnim na seji – ne samo članom odbora za gospodarjenje, temveč še precej številnim drugim, saj na sejo so poleg celega poslovnega odbora in glavnih inženirjev bili vabljeni tudi vodje vseh obratov v podjetju – dejal:

"Vsi branite delovna mesta,

kot da bi še vedno šlo za letno proizvodnjo premoga 5 milijonov ton.

Za vse ne bo delovnih mest. Tudi druga skupina kandidatov za odhod iz podjetja z odpravnino zbuja pomisleke. Saj vseh je v tej skupini 187 in z odkopov 55.

Ali ne bi na odkopih nastala prevelika kadrovska vrzel ob takem odtoku delavcev z njih. Dajte svoje mnenje k dobljenim spiskom kandidatov za odhod iz podjetja z odpravnino!

Nekvalificirane delavce lažje pogrešamo. Najbolj pa so čisti računi pri odhodih tistih delavcev iz podjetja z odpravnino, ki oddajo stanovanje.

Najbrž ni vseeno tudi, ali ima kandidat za odhod iz podjetja z odpravnino interno ali eksterno pridobljeno in veljavno kvalifikacijo.

Ta teden naj bi prišla k nam na obisk tudi republiška sekretarka za delo Jožica Puharjeva, da se pogovorimo, kako bi skupaj z republiškim sekretariatom za delo in za energetiko s kadrovskega in finančnega vidika kar najbolj smotno razreševali naše kadrovske presežke."

In republiška sekretarka za delo je tudi prišla na obisk k nam – v sredo popoldne, 16. januarja – in obljubila, da se bo še čez nekaj dni povezovala z republiškim sekretarjem za energetiko dr. Mihom Tomšičem in v sodelovanju z njim poskušala, kolikor se bo le dalo, pomagati pri razreševanju naših kadrovskih presežkov.

Republiški sekretar za energetiko dr. Miha Tomšič pa je že tudi bil na obisku pri nas in od predsednika poslovnega odbora mag. Franca Avberška in člana poslovnega odbora mag. Franca Žerdina dobil izčrpano informacijo o našem podjetju z vseh vidikov: proizvodnega, razvojno-tehničnega, kadrovskega, splošnega in gospodarskega. Kako je na to informacijo reagiral, pa ste lahko prebrali v 2. letošnji številki Informacij – izdani 11. 1. 1991 – tajništva naših organov upravljanja in sindikata.

Informacijo, ki jo je dobil republiški sekretar za energetiko ob obisku pri nas, pa so nekoliko skraćeno v pisni obliki ob koncu seje, na katero se nanaša ta članek, dobil tudi

RUDAR, glasilo Rudnika lignita Velenje

Odgovorni urednik: Janko Lukner

Naslov uredništva: Rudnik lignita Velenje, glasilo Rudar, Partizanska 78 (NOP), 63320 Velenje

Telefon: (063) 853-312, interno 1815

Tisk: Tiskarna Velenje (Štrbenkova 6, 63320 Velenje)

Naklada in izdajanje: 5 000 izvodov enkrat na mesec

Republiški sekretar za energetiko dr. Miha Tomšič med drugim delom obiska pri nas 9. januarja – pri razgovoru!

Republiška sekretarka za delo Jožica Puhar na obisku pri nas 16. januarja

Med obiskom pri nas je dr. Miha Tomšič najprej bil v jami (Pesje)

vsi na seji prisotni obratovodje. In to od predsednika poslovodnega odbora in z namenom, da bi jo uporabili kot vir za informiranje obratnega de-

lavskega sveta in delavcev v svojem obratu sploh o perečih problemih podjetja.

R.B.

**Odmrli plankton objokuje Afrodita.
V morski peni, njena solza skrita,
čez valove gre, pokuka tja,
kamor noben mornar ne sme.**

**Zadušeno smreko boža gorska vila.
Zelena, kot iglice nekdanj, je njena koža.
Svoj obup je v umirajoči mah zakopala;
čisto počasi je bila – prozorna postala.**

**Sklonjen rudar pred zaprto jamo stoji.
Ima solze v očeh in stisnjene pesti;
kdo mu bo kruha, upanja dal;
včeraj je svoje življenje v rudnik zakopal.**

Milojka MOHOR

ZAHVALI

Hvala hišniku Kersnikove 17 v Velenju Stanku Horvatu in njegovi ženi ter sosedu Jusufu Dihanoviču, delavcu obrata RLV Jame Preloge, za požrtovalno pomoč pri reševanju žene Mihrije in triletnega sina Šaćira iz gorečega stanovanja in pri gašenju požara v njem.

Hvala tudi vsem sosedom za vso pomoč pri odpravljanju posledic požara v stanovanju.

Še posebej hvala pa sodelavkam žene v Gorenju – Hladilnikih za zbrano denarno pomoč ob tej naši veliki nesreči.

Čazim Avdija,
delavec obrata RLV Priprav,
z družino

Iskrena hvala sindikalni podružnici obrata RLV Škale in sodelavcem na odkopu Dowty 3/2 v jami Škale za darovana venca ob smrti moje mame Elizabete Medved.

Sin Jože Medved

Ko postanemo starejši, si lahko nekaj novega zapomnimo le tako, da pozabimo tisto, kar že znamo. Žal ne moremo pričakovati, da bi pozabljene stvari bile povsem nevedne.

Samomor je bolna misel zdravega človeka.

Tečaj dolarja pada zaradi otoplitev v "zalivskih krizah", zato je treba storiti vse za njegovo rešitev!

Čeprav je prišlo mnogo gledalcev, razpisane tekmovalne trokoke v višino kljub temu nismo mogli izvesti.

Nezakonitost glede na Zakon je naravna kategorija (in Zakon umetna)!

Ne razbijajte klavirja, pianist se je do mrtvega napil.

Nepotrebna proizvodnja je rop stoletja.

Za nekatere ljubitelje narave je najbolje, da ostanejo kar v mestu.

Zahodno od raja je puščava, in tudi Hollywood.

Obljube so najslajši dar pričakovanju, toda pričakovanje je jalo-va sirota.

Mnoge zakonitosti nam še niso znane, zato je, recimo, tudi vreme le navidez nestanovitno.

Če bi danes Dante Alighieri spisal svojo "Božansko trilogijo" ..., bi tudi v "Pecklu" trpeli energetska krizo.

Sposobnost, da misliš zdaj drugače, kot si včeraj zmoget, in jutri spet drugače, je vendarle najlepša človeška lastnost.

Marjan Lipičnik

ŠE O KADROVSKI PROBLEMATIKI

Kako se v podjetju prištevamo med odvečne in rešujemo kadrovskih presežkov?

– Nas na pomlad res čaka množično odpuščanje? – Je že na vidiku ustanavljanje kakšnih novih podjetij pri našem rudniku?... Vprašanja, na katera nam odgovarja član poslovodnega odbora podjetja za kadrovsko-spološne zadeve diplomirani sociolog Janko Lukner!

Janko LUKNER: Ob imenovanju leta 1988 je poslovodni odbor v programu, ki ga je predložil, zapisal tudi, da bomo število zaposlenih zmanjševali za 1 % na leto in za toliko povečevali tudi produktivnost.

Takšno zmanjševanje zaposlenih, ob povprečni fluktuaciji,

omogoča zaposlovanje vseh naših študentov in s tem normalno kadrovsko obnavljanje kolektiva, kar je tudi eden od ciljev, ki smo jih zapisali v program.

Zaradi zmanjševanja odkopa premoga smo v preteklih letih morali ukrepati tudi pri zaposlovanju.

Povprečno število zaposlenih delavcev po letih:

	1986	1987	1988	1989	1990
Štev. del. po stanju	5500	5459	5367	4268	5173
Štev. del. iz ur dela	5790	5604	5567	5390	5185

Tabela kaže, da se je število zaposlenih delavcev po stanju od leta 1986 do 1990 zmanjšalo za 6 %.

Če upoštevamo število delavcev iz ur dela, pa je to zmanjšanje 11,5 %, saj smo v tem obdobju opravili tudi iz leta v leto manj nadur.

Zaradi občutnejšega zmanjšanja proizvodnje v preteklem letu smo sprejeli tudi te dodatne ukrepe, da bi ohranili relativno enako ceno dela na enoto proizvodnje:

1. Število nadur smo v primerjavi z letom 1989 zmanjšali kar za štirikrat in jih je tako bilo le še 1 % v vseh opravljenih urah dela.
2. Opravili smo 11 delovnih dni manj in ti dnevi so bili plačani 80 %.
3. Okrepili smo napore za povečanje "zunanje realizacije".
4. V preteklem letu pa je tudi 147 delavcem prenehalo delovno razmerje po pravilniku o ugotavljanju kadrovskih presežkov.

Zaradi teh dodatnih ukrepov smo v preteklem letu število delavcev zmanjšali za 300 ali kar za 6 %. Na začetku leta 1990 jih je bilo namreč 5 372 (če upoštevamo tudi tiste, ki so v bivšem SOZD REK delali za potrebe RLV in smo jih plačevali prek svobodne menjave dela) in 31. 12. 1990 samo

5 072. Povprečno pa nas je v letu 1990 bilo v RLV 5 173.

RUDAR: Lani 9. julija je delavski svet našega podjetja sprejel pravilnik o ugotavljanju kadrovskih presežkov ali presežnih, odvečnih delavcev v podjetju, s prilogama:

A) Metodologija – se pravi skupek načinov – za ugotavljanje kadrovskih presežkov,

B) Postopek ugotovitve kadrovskih presežkov.

Ta pravilnik je narejen "po črki zakonov" – Zakona o podjetjih, Zakona o temeljnih pravicah iz delovnega razmerja (zveznega zakona) in Zakona o delovnih razmerjih (republiškega zakona) – in v njem so za določanje delavcev v podjetju, ki naj bi bili uvrščeni med trajne presežke, nečasne, postavljeni tile kriteriji (osnove, merila):

1. delovna uspešnost
 - a) delovna disciplina
 - b) kakovost dela
 - c) količina dela
 - č) samostojnost (pri delu)
 - d) odnos do delovnih sredstev
2. izobrazba
3. delovne izkušnje
 - a) skupna delovna doba
 - b) delovna doba v podjetju
 - c) delovna doba pri sedanjih delih

4. socialno stanje
5. zdravstveno stanje

V prilogi pravilnika A (Metodologija za ugotavljanje kadrovskih presežkov) je nadalje obrazloženo, da je delovna uspešnost delavca prvi pogoj za ohranitev zaposlitve, izobrazba drugi – se pravi, ob enaki delovni uspešnosti delovno mesto obdrži tisti delavec, ki je bolj izobražen oziroma usposobljen za delo na njem – in tako se smiselno upoštevajo vsi nadaljnji navedeni kriteriji.

To iz pravilnika o ugotavljanju kadrovskih presežkov povzemamo zategadelj, ker opažamo, da v podjetju delavci na splošno slabo poznajo določbe tega pravilnika.

Iz istega razloga kaže iz tega splošnega akta podjetja povzeti še, da se po njegovem 15. členu delavcem, ki so postali trajni presežek, zagotovi ena izmed tehle pravic:

1. pravica do primerne dela oziroma zaposlitve drugod v istem ali drugem podjetju oziroma pri istem ali drugem delodajalcu,
2. pravica do prekvalifikacije ali dokvalifikacije za zaposlitev drugod (če za to po zakonu že niso prestari),
3. pravica do dokupa zavarovalne dobe za upokožitev največ do 5 let,
4. pravica do odpravnine (ob soglasju delavca – delavec si sam rešuje problem svoje socialne varnosti),
5. pravica do sklenitve delovnega razmerja s krajšim delovnim časom v drugem podjetju oziroma pri drugem delodajalcu, s pravico do ustreznega nadomestila osebnega dohodka ali do delne pokojnine, ali
6. pravica do denarnega nadomestila v znesku 80 % skupnega osebnega dohodka, dokler jim ni zagotovljena druga pravica, vendar najdlje za dve leti.

Te pravice navajamo na grobo, saj ob potrebi jih delavec podrobno raztolmačijo pristojni strokovni delavci v podjetju. Vas pa bi vprašali, kakšni sploh so ugotovljeni kadrovski presežki v podjetju po tem pravilniku in kako poteka njihovo razreševanje!

Janko LUKNER: Kadrovski presežki so posledica sprememb v tehnologiji in organizaciji dela, v RLV pa predv-

sem zmanjševanja proizvodnje.

S pravilnikom, ki smo ga sprejeli v preteklem letu, smo določili pravila, kako bomo presežke ugotavljali in katere so pravice, ki jih presežni delavci imajo.

Pravice, ki jih imajo presežni delavci, delim na tiste, ki delavcu zagotavljajo delo ali upokožitev, in na pravico, po kateri je delavcu zagotovljeno denarno nadomestilo v znesku 80 % najdlje za dve leti.

V programu poslovodnega odbora, ki sem ga omenil na začetku, smo zapisali tudi, da so osnovne vrednote, ki jih bomo poskušali uvesti v kolektiv: človek, delo, znanje!

To smo želeli čimbolj upoštevati tudi pri razreševanju kadrovskih presežkov. Vsaka stvar ima namreč dve plati, na vsak problem lahko gledamo vsaj z dveh strani. Če zapišemo, da je 3 % delavcev ostalo brez dela, je lahko to ob večjih številkah v drugih okoljih tudi malo. Če pa upoštevamo, da gre pri tem za 150 človeških usod, potem ta problem vidimo v popolnoma drugačni luči.

V preteklem letu nam je uspelo v soglasju z delavci vse presežke rešiti tako, da smo na te načine zagotovili eno od prvih petih pravic iz pravilnika:

- 12 delavcev se je predčasno upokožilo,
- 33 delavcem invalidom smo dokupili leta, da so se lahko upokožili,
- 104 delavci pa so dobili odpravnino in si tako pridobili sredstva, s katerimi bodo sami reševali problem svoje zaposlitve.

"Človek, delo, znanje!"

Glede pravic delavcev, ki so postali trajen presežek, pa še tole!

23. januarja naj bi Skupščina Republike Slovenije obravnavala spremembe Zakona o delovnih razmerjih in bistvene spremembe naj bi bile:

1. odprava odpravnine kot pravice presežnih delavcev
2. skrajšanje trajanja pravice do denarnega nadomestila v podjetju z 2 let na 6 mesecev
3. možnost skrajšanja delovnega časa na čas do 36 ur na teden.

Glede sprememb Zakona o delovnih razmerjih je sicer bila vrsta pripomb, če pa bi spremembe vendarle bile sprejete, bomo tudi v RLV morali spremeniti pravilnik o razreševanju kadrovske pretežke.

RUDAR: Vi boste kot član poslovnega odbora RLV za kadrovske-spolne zadeve zagotovo lahko povedali tudi, ali imajo kakšno stvarno podlago govornice in šušljanje, da se bo letos na pomlad tudi množica delavcev RLV znašla na cesti, ali kot rečemo, "pod sončno upravo".

Janko LUKNER: Množično odpušcanje bi lahko bilo le posledica velikega zmanjšanja proizvodnje. A ker mislim, da Republika Slovenija tudi v prihodnje računa na okoli 4 milijone ton energetskega premoga na leto iz Šaleške doline, razlogov za takšne govornice ni, še posebej v tem letu ne.

Zmanjšanje proizvodnje premoga v RLV v tem letu na 4 milijone ton sicer pomeni, da bomo s kadrovske pretežki imeli opravka tudi letos. Vendar bomo v vodstvu rudnika storili vse, da bomo tudi letos to problematiko razreševali čimbolj humano. Za takšen način razreševanja smo dobili tudi vso podporo republiške sekretarke za delo Jožice Puhar ob njenem obisku pri nas.

V prihodnje pa bo na količino proizvodnje in s tem na število zaposlenih vplivala predvsem pravočasnost namestitve čistilnih naprav v TEŠ.

RUDAR: Kako pa je s perspektivo razvoja podjetništva, ustanavljanja bolj ali manj samostojnih firm pri RLV?

Janko LUKNER: Popolna izkoriščenost vseh kapacitet tudi v spremljajočih dejavnostih je prav gotovo eden od prvih pogojev za normalen razvoj rudnika.

V poslovnem odboru menimo, da je nujno in možno spodbuditi nadaljnji razvoj teh dejavnosti tudi z organizacijskimi spremembami. Zato pripravljamo program za ustanovitev več samostojnih podjetij, ki bodo kapitalsko še naprej povezana z RLV.

R.B.

popravki popravki

V prejšnji številki Rudarja (6/1990) bi morali pisati:

– v 1. stolpcu na strani 5: ... če ne bi pred prihodom v RLV ...

– v 3. stolpcu na strani 5: ... in le zaradi nepredvidljivih potreb po kakšnem sortimentu ...

– v 3. stolpcu na strani 6: ... in tudi delavcev nimamo več kot za enozmerno delo ...

– v 1. stolpcu na strani 7: ... v primerjavi s še pred nekaj leti se je odjem peskov ... Po stroki so rudarji in strojniki ...

– v 2. stolpcu na strani 7: ... za delavce takega dislociranega ...

– v 1. stolpcu na strani 8: ... Prvi je bil poškodba očesa v jami ... Za drugi glavni vzrok pa štejem ...

– v 2. stolpcu na strani 8: ... paketiranih pošilk pa prispe za nas kak dan ...

– v 3. stolpcu na strani 10: ... zelo konkretno opredeljujemo pravne obveznosti ...

– v 2. stolpcu na strani 11: ... Ali smo bili z dosedanjimi sporazumi, pravilniki itd. vsi zadovoljni? ... Osebnost sem prepričan, da je vsako pogodbeno razmerje ...

– v 3. stolpcu na strani 11, v notici o upokojitvi Rudolfa Pustatičnika: ... Leta 1964 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača ...

Storjenih pa je bilo nekaj napak tudi pri krajanju besed ob desnem robu stolpcev, in to iz tehničnih razlogov.

Prosimo za upoštevanje navedenih popravkov!

Uredništvo in delavci podjetja RASTER Velenje

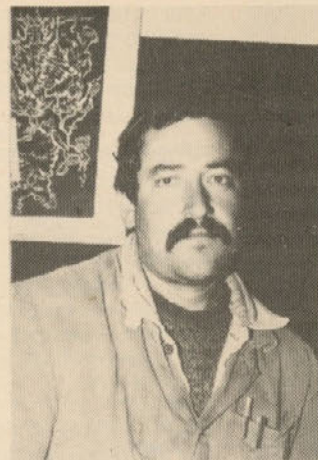
OGLAS

Ugodno prodam motor AX 6, star dve leti in pol, ter šest mesecev staro diatonično harmoniko. Cena po dogovoru.

INFORMACIJE: po telefonu (063) 856-095

Delavec obrata RLV Zunanje dejavnosti Janko Iršič

ČLOVEK, KI RES IZRABI DELOVNI DAN

Njegovo delovno mesto je: skupinovodja pri deponijskih delih oddelka Storitev Gradbenega obrata Zunanje dejavnosti.

Tako zapleteno je uradno povedano. Saj enostavneje je mogoče reči, da je vodja ene od dveh skupin delavcev, ki izmenoma dopoldne in popoldne opravljata vrsto umazanih težaških del na "štircu" v Novih Prelogah (NOP). To je tam, kjer se srečujeta dobava rudniku potrebnih jamskih gradbenih materialov in priprava tovorov teh materialov za transport v jamo s kamionskim odvažanjem pripeljane jalovine in raznih odpadkov iz jame na odlagališča odpadkov in jalovine.

Cement, apno, suhe malte iz elektrofiltrskega pepela za jamo – tudi do 170 huntov teh materialov naložita na dan obe tidve delovni skupini skupaj, na kamione pa pretovorita na dan od 150 do 200 huntov pripeljane jalovine in različnih odpadkov iz jame. Vmes imata še delo s tovori peska in betonskih oblikovancev za jamo.

Ob vsem tem delu pa to nista zelo veliki delovni skupini; dopoldanska šteje 8 do 10, popoldanska pa 4 do 5 delavcev. In drugi skupinovodja je Anton Belak, nič manj delaven človek kot Janko Iršič, le da ima Janko še nič koliko dela doma, na majhni kmetiji v Podkraju pri Velenju, ki jo je kupil, poleg tega pa občasno veliko še na podedovani kmečki domačiji po starših v Vitanju, na kateri se je rodil in je zdaj sicer opustela.

Z Jankom sva za to njegovo

predstavitev besedovala že pred dobrim poldrugim mesecem in tako takrat, ko je vse kazalo, da bo zima 1990/91 res že v začetku prava zima. Pa potem ni bila, ampak že ob novem letu mokra, sluzasta, pravo netilo za prehlade in gripo, posebno pri delavcih s tako zaposlitvijo, kot jo ima Janko – na prostem, pri razkladanju in nakladanju gradbenih materialov pa pripeljane lepke jalovine in odpadkov iz jame, kot so umazane in raztrgane vreče od cementskega, apna in suhih malt iz elektrofiltrskega pepela ter razcefrani kosi jamskega lesa, pomešani med premogov prah in jalovino.

Resnično, nekateri morajo delati v delovnih razmerah, da bog pomagaj, in postoriti vsakršno delo, da dobijo tistih nekaj ubogih in zdaj že spet inflacijskih tisoč dinarjev plače. Nekaterim od drugih, tistih na nasprotnem bregu mejne reke trdega dela, pa ni treba storiti kaj več, kot premeteno trobiti v kakšnem skupni rog ali pa pametno molčati in lenariti, pa že zaslužijo kar nekajkrat več. In tako naj bi prišli v Evropo; prek afriške ali latinoameriške revščine in socialne razslojenosti že, ne pa neposredno prek meja z razvitim Zahodom.

Seveda Janko ni odvisen samo od plače. Kmetijo ima, skupaj s podedovano v Vitanju pravzaprav kar poldrugo srednje veliko kmetijo. Vendar z zemljo vemo, kako je: če ti nje ne boš obdeloval, bo ona tebe. In Janko enako prizadevno kot na "štircu" v NOP dela tudi kot kmet. A to je hotel kar nekako zatajiti; kot bi se bal, da se bo potem razvedelo, kakšno zaledje ima, pa bo potlej še ogrožena varnost njegove zaposlitve, ker je tudi RLV v krempljih splošne gospodarske recesije. Pravzaprav je kar odkrito priznal, da zaradi razmer, kakršne so, nima občutka, da bi njegova zaposlitev bila zanesljiva, varna. To pa da opaža tudi pri vseh delavcih v RLV in zunaj njega, kar jih pozna. "V šali," je dejal, "vsak pri nas reče celo, da mu je vseeno, ali je njegova zaposlitev zanesljiva ali ne, ker da takšna, kot je, tako ni ne vem koliko vredna."

Razumljivo je, da delavci pri takih delih kdaj pa kdaj tako menijo o svoji zaposlitvi. Saj to res niso dela, za katera bi se ljudje ravno tepli. So pa prav zato po svoje privlačna in mogoče dajejo delavcem, ki jih opravljajo, večji občutek zadovoljstva z delom, kot ga imajo delavci, ki opravljajo na splošno bolj vrednotena in vplivnejša dela.

"Dež, sneg – delati moramo tudi v njima; pozimi je še kidanje snega naše delo. Poleti vročina, veliko prahu; blata pa imamo zdaj manj, kot smo ga imeli na 'štircu' prej, še v Starih Prelogah, ker ni bil asfaltiran, ampak kar napol prsten.

Pa še košnja zelenic poleti na področju jaška Nove Preloge in jaška Škale ob vsem rednem delu našega oddelka. In zdaj smo imeli zraven še neprestane selitve delov rudniških strokovnih služb s področja enega na področje drugega rudniškega jaška ali v center Velenja. Vse to – delo v takih razmerah in v takem raztegljivem obsegu – res ni prijetno. Povrh vsega pa je neprijetnost naših delovnih razmer še zelo stiskaško ovrednotena, saj se nam pri plači ne pozna več kot za kakšna dva procenta." Tako je Janez obrazložil, zakaj delo, ki ga s sodelavci opravlja, ni ne vem kakšno... Kljub temu, kot je dejal, da imajo za delo v dežju še posebna oblačila, za delo pozimi pa podložene kombinezone in viličarist še bundo... Kljub temu, da imajo tudi kontejner za zavetje pred vremenskimi neprilicami in da jim je za okrepitev vedno na voljo čaj za rudarje v rudniški okrepevalnici.

Po svoje privlačno pa je bojda njihovo delo najprej zato, ker vsa neprijetnost njihovega dela vse, ki ga hočeš nočeš morajo opravljati, čvrsto poveže, dela složne – pri delu in tudi zunaj njega, v prostem času. Skratka, oblikuje jih v posebno vrsto delavcev, ki se družijo in prijateljuje predvsem z njim podobnimi delavci po zaposlitvi.

"Delavci naše vrste," je menil Janko, "se s svojim delom in življenjem nekako sprijaznimo. Navadno vedno pridemo tudi do sklepa, da svojega delovnega položaja in delovnih razmer veliko ne moremo spremeniti in da tudi na politiko ne moremo veliko vplivati. Kljub temu pa svojega dela zdaj mi kar tako ne bi menjali za drugega. Že zato ne, ker imamo občutek, da smo le koristen del delavcev RLV in s tem podjetja, ki kljub vsemu v okolju nekaj pomeni, ima ugled, je še vedno močno in sposobno podjetje."

Pa tudi drugih delavcev in odnosov med delavci RLV sploh smo toliko vajeni, da bi jih marsikdo med nami pogrešal. Tu v NOP se dan na dan med delom srečavamo z delavci drugih rudniških obratov – posebno Zračnja, Jamskega transporta in Jamske mehanizacije, si včasih med sabo tudi pomagamo in smo si sploh prijatelji.

Naše delo je po svoje nekaj vredno tudi zato, ker si ga nadrobno organiziramo

sami, ker ni vedno nekdo nad nami, da bi nas pri delu priganjal in nam pri njem gledal pod prste.

Jozo Prgić, naš nadzornik, resda terja, da smo pri delu disciplinirani, vendar nam dopušča, da soodločamo o organizaciji dela, in nam tako pri delu ne povzročajo nepotrebnih neprijetnosti. Uvideven človek pa je tudi vodja oddelka Storitev Branko Železnik.

Samo naše plače so bolj slabe. Jaz kot skupinovodja zdaj zaslužim na mesec pet do šest tisoč dinarjev, drugi v skupini pa še manj, ker jaz sem že tudi kar star delavec. Po poklicu sem kvalificirani žerjavist in delam v RLV od marca leta 1981, prej pa sem bil zaposlen kot viličarist – kar sem pravzaprav tudi sedaj – v Tovarni kovinskih izdelkov Vitanje.

Sem letnik 1955, v Tovarni kovinskih izdelkov Vitanje ali na Fužinah, kot pravimo Vitanjčani, pa sem se zaposlil kmalu po končani osnovni šoli doma v Vitanju. A zdaj že kar težko rečem, da sem doma v Vitanju, saj že deset let živim v Podkraju, žena pa je iz Vinske gore in je tudi zaposlena; pri Petrolu – kot vodja spodnje velenjske bencinske črpalke.

Tako se čez življenje, kot ga imam urejenega, še ne smem pritoževati. Ne živimo slabo. Vendar pa tudi vsi delamo. Imam tudi dva otroka – par; dekle hodi v peti razred osnovne šole, pob pa v malo šolo. Pri meni pa živi tudi mama, oče pa je že umrl."

Velikokaj vač, kot je napisano, pa si z Jankom tudi nisva povedala, ker ne on ne jaz nisva več imela časa. Sicer pa vse, kar kdo pove v takšnih pogovorih, tudi ne moremo objaviti. Kajti zdaj, ko glasilo podjetja smemo izdajati le enkrat na mesec v obsegu do 12 strani, smo vedno na tesnem s prostorom v njem. Po drugi strani pa v pogovorih za glasilo slišimo tudi kaj preveč zaupnega za objavo.

R.B.

Strokovna navodila za ameriško Zdrženje poklicnih birokratov:

1. Če stvar obvladaš, udari po mizi.
2. Če ti neko delo ne gre od rok, ga predaj drugemu.
3. Če si o čem v dvomu, nerazločno mohljaj.

Zatemnitev je odličen ukrep zoper klepetavost. Pri papirah deluje, kazalo pa bi jo uporabljati tudi pri ljudeh.

(Luis de Funes)

Predvidevam, da bodo ljudožerci izumrli. Saj človeku se človek gnusi.

(Stanislaw Jerzy Lec)

Odšli so v pokoj (I)

Marija CEROVEČKI, upokojena 5. novembra

Rojena je bila 24. avgusta 1938 v Strahinju pri Krapini na Hrvaškem. Mati dveh otrok: leta 1965 rojenega Nenada in leta 1973 rojenega Dejana.

Od 1. januarja 1964 je neprekinjeno delala v organizacijah, združenih v bivši REK Velenje. Zaposlila se je kot finančna knjigovodkinja osebnih dohodkov v RLV – Jama vzhod. Leta 1965 je bila premeščena v finančno službo RLV, leta 1967 v Delavski klub, leta 1968 v finančni sektor uprave RLV, leta 1970 v splošni sektor Skupnih služb bivšega REK Velenje, nazadnje pa je delala v finančnem knjigovodstvu Strokovnih služb RLV.

Nagrajena in dobitnica diplome za vestno in vztrajno delo v organizacijah, združenih v bivši REK Velenje.

Pankrac ZALOŽNIK, upokojen 7. novembra

Rojen je bil 9. maja 1942 v Strmcu nad Dobrno. Poročen z Vero, rojeno Špeh.

Od 25. junija 1973 je neprekinjeno delal pri RLV, prej pa že v letih 1960 – 1962 in 1964 – 1972.

Leta 1973 se je zaposlil kot polkvalificirani kopač v rudniškem delu bivšega RSC Velenje. Leta 1975 je bil premeščen v Jamo Škale in leta 1977 v Jamski transport, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1976 je opravil izpit za kvalificiranega transportnega delavca.

Sodeloval je tudi pri udarniški izgradnji Velenja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Franjo KARDOŠ, upokojen 9. novembra

Rojen je bil 12. januarja 1938 v Donjem Kraljevcu pri Čakovcu na Hrvaškem.

Od 5. junija 1969 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot kvalificirani slikopleskar v rudniškem zunanem obratu. Leta 1978 je bil premeščen v Gradbeno dejavnost in leta 1988 v Zunanjo dejavnost, kjer je delal do upokojitve.

Zelo aktiven je bil tudi v družbenopolitičnih organizacijah (leta 1978 je končal tudi politično šolo) in precej sodeloval pri udarniških delovnih akcijah.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Viktor KRK, upokojen 9. novembra

Rojen je bil 7. julija 1942 v Šoštanjju. Poročen z Marijo, rojeno Gruber.

Od 7. oktobra 1975 je neprekinjeno delal v RLV, prej pa že v letih 1960 – 1963 in 1964 – 1974.

Leta 1975 se je zaposlil kot kvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1978 je bil premeščen v Jamo Pesje, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1981 je opravil izpit za strelca v metanjskih jamah.

Adolf KOPRIVC,
upokojen 15. novembra

Rojen je bil 12. decembra 1941 v Hrušovju blizu Sentjurja pri Celju. Poročen z Marijo, rojeno Labohar. Od 21. avgusta 1963 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificiran kopač v Jami zahod. Junija 1989 je bil premeščen v Jamo Pesje in oktobra 1989 v Jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve. Leta 1964 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača, leta 1967 za kvalificiranega kopača in leta 1978 še za strelca v metanskih jamah. Sodeloval je tudi pri udarniški izgradnji Velenja. Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Aleksander SEKLJIČ,
upokojen 15. novembra

Rojen je bil 1. decembra 1940 v Pesju pri Velenju. Poročen z Anico, rojeno Lesnjak. Od 1. februarja 1965 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificiran kopač v Jami vzhod. Leta 1966 je bil premeščen v Jamo zahod, zdaj skupaj z

Jamo vzhod Jama Preloge, kjer je delal do upokojitve. Leta 1966 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1970 še za kvalificiranega kopača. Sodeloval je tudi pri udarniški izgradnji Velenja. Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Hilda MRZEL,
upokojena 15. novembra

Rojena je bila 15. novembra 1938 v Grižah pri Žalcu. Mati dveh otrok: leta 1959 rojene Jolande in leta 1970 rojenega Marka. Od 23. februarja 1962 je neprekinjeno delala v organizacijah, združenih v bivši REK Velenje. Zaposlila se je kot uslužbenka v RLV - Jama vzhod, maja 1962 je bila premeščena v Jamo zahod, avgusta 1962 v Jamo vzhod, oktobra 1962 v Jamo zahod, leta 1965 v Jamo vzhod, leta 1970 v finančni sektor uprave RLV, leta 1975 v kadrovsko-socialni sektor Skupnih služb bivšega REK Velenje, nazadnje pa delala v Strokovnih službah RLV. Nagrajena in dobitnica diplome za vestno in vztrajno delo v organizacijah, združenih v bivši REK Velenje.

Jože DOBAJ,
upokojen 23. novembra

Rojen je bil 13. marca 1943 v Mariboru. Poročen z Emilijo, rojeno Žerdoner. Od 16. marca 1965 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo zaradi služenja vojaškega kadrovskega roka pa že od leta 1961. Leta 1965 se je zaposlil kot nekvalificiran kopač v Jami vzhod. Leta 1973 je bil premeščen v Steber 8, leta 1977 v Jamo vzhod, leta 1978 v Jamo Pesje in leta 1981 v Strokovne službe RLV, kjer je delal do upokojitve. Leta 1966 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1970 še za kvalificiranega kopača. Sodeloval je tudi pri udarniški izgradnji Velenja. Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Jože LEKŠ,
upokojen 27. novembra

Rojen je bil 12. februarja 1942 v Škalah pri Velenju. Poročen z Ivano, rojeno Znoj. Od 2. julija 1964 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo zaradi služenja vojaškega kadrovskega roka pa že od leta 1961. Leta 1964 se je zaposlil kot nekvalificiran delavec pri jamski mehanizaciji Jame vzhod in delal pri jamski mehanizaciji do upokojitve. Leta 1967 je opravil izpit za jamskega montažnega in dežurnega ključavničarja in leta 1981 še izpit iz hidravlike. Sodeloval je tudi pri udarniški izgradnji Velenja in glavne avtomobilske ceste skozi Srbijo. Nagrajen in dobitnik diplomê za vestno in vztrajno delo v RLV.

Alojz JEVŠENAK,
upokojen 30. novembra

Rojen je bil 23. marca 1925 v Podkraju pri Velenju. Poročen z Danijelo, rojeno Velikonja. Od 4. maja 1955 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot diplomirani strojni inženir v tehnični upravni službi RLV in ves čas bil v strokovnih službah RLV eden od vodilnih tehničnih strokovnjakov. Zelo aktiven je bil tudi pri razvoju Smučarskega skakalnega kluba Velenje in pri udarniški izgradnji Velenja. Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV, priznanja RLV za inovacije in Bloudkove nagrade za uspešno dolgoletno delo na športnem področju.

SOD IN KOLO ZA POPOTNICO MED PENZIONISTE

Med velenjskimi rudarji je že od nekdaj običaj, da se od sodelavca, ki se odpravlja v pokoj, vedro in svečano poslovijo in mu za popotnico med penzioniste dajo še kakšno lepo spominsko darilo.

Tudi Martina Trnka, rudarja iz Priprav, so sodelavci tako pospremili v pokoj, za popotnico pa mu dali pravo pravcato gorsko kolo in ličen sodček.

Gornja slika kaže, v kakšnem krogu, in malo tudi kako, je potekalo slovo.

V sredini slike zgoraj vidimo Martina, pred njim darili, ki ju je dobil, zraven njega levo pa njegovo ženo Zaliko, ki bo odslej vedno imela svojega moža ob sebi. Saj v dolgih letih svojega dela v RLV - in samo v RLV - je bil Martin ničlikokrat vse delovne dni v tednu, in včasih še v nedeljo, kar na "šihntu", ker so pač to bili drugi časi, kot je dandanašnji, ki nič več tako ne kliče in vabi delaželnega delavca na delo.

Pripravil Lojze Ojsteršek

NOVO V ZDRAVSTVU

Spremenili so se predpisi o predpisovanju zdravil in plačevanju participacije zanje.

Izvršni svet Skupščine Republike Slovenije je lani konec leta sprejel sklep o predpisovanju zdravil, veljaven od 1. 1. 1991.

S tem sklepom je vsa zdravila in druga sredstva za zdravljenje in diagnostiko razvrstil v tri razrede, kar je tudi osnova za plačevanje participacije zanje; to je za soudeležbo zavarovalencev pri plačevanju stroškov nabave zdravil.

Liste posameznih razredov zdravil

1. Pozitivna lista zdravil (za navedena zdravila v tej listi uporabnik plača participacijo po že do sedaj veljavnem sporazumu o uresničevanju zdravstvenega varstva)
2. Vmesna lista zdravil (za navedena zdravila v tej listi – označena so z V in za vsako zdravilo je napisano ime – uporabnik plača 50 % njihove vrednosti)
3. Negativna lista zdravil (za navedena zdravila v tej listi – označena so z N in za vsako zdravilo je napisano njegovo ime – uporabnik plača celotno njihovo vrednost)

Zdravila z oznako V in oznako N plačujejo, kot je zapisano, tudi tisti zavarovanci, ki so po omenjenem sporazumu sicer bili oproščeni plačevanja participacije. Liste posameznih razredov zdravil so objavljene v Uradnem listu Republike Slovenije št. 45/1990, z dne 14. 12. 1990.

Če nam bo torej zdravnik predpisal zdravilo z oznako N ali V, bomo morali krepko poseči v žep, če ga bomo hoteli dobiti oziroma se z njim zdraviti.

Socialna služba

Nagrajeni reševalci križanke v Rudarju 6/90

1. Mateja LEDNIK, Tomšičeva 53, 63320 Velenje
(1. nagrada – roman Williama Faulknerja: Zlikovci)
2. Friderik GRABNER, RLV – Mizarska delavnica
(2. nagrada – roman Serite D. Stevens: Cagney and Lacey)
3. Savo RISTIČ, Šerčerjeva 17, 63320 Velenje
(3. nagrada – povest Erica Knighta: Lasie se vrača)

REŠITEV KRIŽANKE – VODORAVNO: zavarovanec – aminopirini – mit, anilin – dedek Mrz – darila otrokom – Oka, J.N. anoda – TOSAMA, tenis, anis – spona, gem, top, TNT – srečno novo leto – imidž, ar, tir – nacija, mol, air, pi – Itaka, sen, astenik – božiček, nika – konkurenca – Bask, trigon – Č.R., Ilija, are – ajd, akvarij – Nin, Tailand.

Nagrajenim reševalcem čestitamo, drugim pa želimo več sreče pri reševanju in žrebanju pravih rešitev nagrajnih križank, ki jih bomo še objavili v Rudarju. (Uredništvo)

Odšli so v pokoj (II)

Marija REDNJAK,
upokojena 3. oktobra
Rojena je bila 31. avgusta 1935 v Lipju pri Velenju. Mati dveh otrok: leta 1960 rojene Ivica in leta 1961 rojene Zdenke.

Od 18. septembra 1972 je neprekinjeno delala v organizacijah, združenih v bivši REK Velenje, prvič pa že v letih 1959 – 1960.

Leta 1972 se je zaposlila kot čistilka v zunanjem obratu RLV in bila kmalu premeščena v stanovanjsko enoto, leta 1977 pa v Družbeni standard, kjer je delala do upokojitve; nazadnje pri pripravi hrane.

Sodelovala je tudi pri udarniški izgradnji Velenja.

Nagrajena in dobitnica diplome za vestno in vztrajno delo v organizacijah, združenih v bivši REK Velenje.

Edvard KRAJNC,
upokojen 17. novembra

Rojen je bil 19. julija 1944 v Ložnici pri Velenju. Poročen s Slavko, rojeno Aravs. Od 23. marca 1961 je neprekinjeno delal v organizacijah, združenih v bivši REK

Velenje. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v obratu EFE. Leta 1975 je bil premeščen v rudniški zunanji obrat in leta 1977 v Klasirnico, kjer je delal do upokojitve.

Nagradjen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Cilka RAZGOR,
upokojena 22. novembra

Rojena je bila 13. novembra 1930 v Šentvidu nad Mislino. Od 15. julija 1976 je neprekinjeno delala v organizacijah, združenih v bivši REK Velenje. Zaposlila se je kot delilka malic (drugače pa po poklicu polkvalificirana kuharica) v obratu družbene prehrane Družbenega standarda, kjer je delala do upokojitve.

Alojz MERČUN,
upokojen 30. novembra

Rodil se je 22. januarja 1930 v Ljubljani. Poročen z Rožo, rojeno Valenčak.

Od 15. aprila 1964 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot diplomirani rudarski inženir in do upokojitve opravljal zelo odgovorna dela v različnih delih strokovnih služb in jamskih obratih rudnika.

Sodeloval je tudi pri raznih udarniških akcijah. Nagradjen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV in še drugih priznanj.

Anda ČOVIČ,
upokojena 30. novembra

Rojena je bila 12. oktobra 1935 v Gornjih Grevcih v BiH.

Od 4. maja 1973 je neprekinjeno delala v organizacijah, združenih v bivši REK Velenje. Zaposlila se je kot čistilka in sobarica v rudniški stanovanjski enoti in potem to delo do upokojitve vestno opravljala v Družbenem standardu.

Franc KOS,
upokojen 3. decembra
Rojen je bil 13. februarja 1936 v Lepi njeni pri Mozirju. Poročen s Faniko, rojen Vratnik.

Od 17. aprila 1969 je neprekinjeno delal v RLV, skupaj z zaposlitvijo v rudniškem delu bivšega RŠC Velenje pa že od leta 1960. Leta 1969 se je zaposlil kot nekvalificiran delavec v rudniškem delu bivšega RŠC Velenje. Leta 1977 je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo in leta 1990 v Jamo Škale, kjer je delal do upokojitve.

Sodeloval je tudi pri udarniški izgradnji Velenja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Martin TRNEK,
upokojen 7. decembra

Rojen je bil 8. oktobra 1943 v Bevčah pri Velenju. Poročen z Zaliko, rojeno Petrič. Od 24. marca 1965 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitevjo zaradi služenja vojaškega kadrovskega roka pa že od leta 1961.

Leta 1965 se je zaposlil kot nekvalificiran kopač v Pripravah, kjer je delal do upokojitve. Leta 1972 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1989 še za kvalificiranega kopača.

Dejaven je bil tudi v samoupravnih organih, veliko pa je sodeloval tudi pri udarniški izgradnji Velenja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Ivan PIREČNIK,
upokojen 19. decembra

Rojen je bil 12. decembra 1952 v Skornem pri Soštanju. Poročen z Svetlano, rojeno Grujič.

Od 25. februarja 1976 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitevjo zaradi služenja vojaškega kadrovskega roka pa že od leta 1974.

Leta 1976 se je zaposlil kot nekvalificiran delavec v Jami vzhod. Leta 1977 je bil premeščen v Steber 8 in leta 1981 v Jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1977 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača, leta 1979 za kvalificiranega kopača, leta 1981 pa je bil še na seminarju za delo z učenci v usmerjenem izobraževanju.

Aktiven je bil tudi v političnih organizacijah.

Ivan KOVAČ,
upokojen 14. decembra

Rojen je bil 17. decembra 1943 v Celju. Poročen z Barbaro, rojeno Gerdelj.

Od 1. februarja 1965 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitevjo zaradi služenja vojaškega kadrovskega roka pa že od leta 1959.

Leta 1965 se je zaposlil kot nekvalificiran kopač v Jami vzhod. Leta 1966 je bil premeščen v Jamo zahod, leta 1974 v Steber 8 in leta 1977 v strokovne službe rudnika, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1965 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1972 še za kvalificiranega kopača.

Sodeloval je tudi pri udarniški izgradnji Velenja in pri udarniški delovni akciji za izgradnjo

magistralne jugoslovanske avtomobilске ce-
ste pri Nišu. Nagrajen in dobitnik diplome za
vestno in vztrajno delo v RLV in posebne poh-
vale za udarniško delo pri Nišu.

Ivan VERBOTEN,
upokojen 14. decem-
bra

Rojen je bil 24. februarja
1946 v mislinjskem delu
Kozjaka. Poročen z Martino,
rojeno Rednjak.

Od 1. marca 1965 je nepre-
kinjeno delal v RLV. Zaposlil
se je kot nekvalificiran delavec v rudniškem
zunanjem obratu. Kmalu po začetku dela je bil
premeščen v Jamo vzhod, leta 1977 v Steber
8 in leta 1980 v Jamo Škale, kjer je delal do
upokojitve.

Leta 1970 je opravil izpit za polkvalificiranega
kopača in leta 1972 še za kvalificiranega ko-
pača.

Sodeloval je tudi pri udarniških delovnih akci-
jah.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in
vztrajno delo v RLV.

Mihael GLAŽAR,
upokojen 14. decem-
bra

Rojen je bil 21. oktobra
1940 v Spodnjem Doliču.
Poročen z Jožefo, rojeno
Kuzman.

Od 11. februarja 1963 je nepre-
kinjeno delal v RLV. Zapo-
sil se je kot nekvalificiran kopač v Jami za-
hod. Leta 1966 je bil premeščen v Priprave,
kjer je delal do upokojitve.

Leta 1971 je opravil izpit za polkvalificiranega
kopača.

Sodeloval je tudi pri udarniški izgradnji Velen-
ja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in
vztrajno delo v RLV.

Mihael ŠPEGEL,
upokojen 22. decem-
bra

Rojen je bil 12. septembra
1942 v Strmcu nad Dobrno.
Poročen z Ano, rojeno Špe-
gel.

Od 1. julija 1964 je nepre-
kinjeno delal v RLV. Zaposlil
se je kot nekvalificiran kopač v Jami vzhod.
Leta 1986 je bil premeščen v Jamo Škale in
leta 1989 v Jamo Pesje, kjer je delal do upo-
kojitve.

Leta 1965 je opravil izpit za polkvalificiranega
kopača in leta 1970 še za kvalificiranega ko-
pača.

Sodeloval je tudi pri udarniških delovnih akci-
jah.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in
vztrajno delo v RLV.

Lovrenc ŽOLGER,
upokojen 26. decem-
bra

Rojen je bil 31. avgusta
1939 v Jelovcu pri Slovenski
Bistrici. Od 6. junija 1962
je neprekinjeno delal v RLV.
Zaposlil se je kot polkvalifi-
cirani vrtalec v Jami zahod.

Leta 1977 je bil premeščen v Klasirnico in de-
lal v njej kot skupinovodja pri vzdrževanju
jamskih aparatov do upokojitve.

Leta 1973 je opravil izpit za kvalificiranega ko-
pača.

Sodeloval je tudi pri udarniških delovnih akci-
jah.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in
vztrajno delo v RLV.

Stane OSREDKAR,
upokojen 19. decem-
bra

Rojen je bil 2. novembra
1949 v Borovaku pri Zagorju
ob Savi. Poročen s Stanko,
rojeno Slemenšek.

Od 14. junija 1971 je nepre-
kinjeno delal v RLV. Zaposlil
se je kot kvalificiran kopač v Pripravah, kjer je
delal do upokojitve.

Dejaven je bil tudi v samoupravnih organih in
pri sindikatu, precej pa je sodeloval tudi pri
udarniških delovnih akcijah.

Anton RIBARIČ,
upokojen 27. decem-
bra

Rojen je bil 28. februarja
1937 v Matuljah pri Opatiji.
Poročen z Marijo, rojeno
Božičnik.

Od 1. junija 1974 je nepre-
kinjeno delal v RLV, skupaj
z zaposlitvijo v rudniškem delu bivšega RSC
Velenje pa že od leta 1965.

Leta 1974 se je zaposlil kot rudarski nadzor-
nik v Jami Škale. Leta 1975 je bil premeščen
za varnostnega tehnika v Službo za varstvo
pri delu v RLV in leta 1976 v skupne službe
rudnika, kjer je do upokojitve delal kot vodja
rudniške razglasne postaje.

Sedanja rudniška razglasna postaja je z vidi-
ka tehnične razvitosti prav plod njegovega
požrtvovalnega dela.

Štiri leta je bil tudi predsednik uredniškega od-
bora našega glasila.

Ob delu je končal višjo šolo za socialne de-
lavce.

Še vedno je tudi zelo aktiven radioamater.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in
vztrajno delo v RLV in še drugih priznanj.

Rozika HRIBAR,
upokojena 27. decem-
bra

Rojena je bila 21. junija
1939 v Ljubljani.

Mati dveh otrok: leta 1959
rojene Vlaste in leta 1965
rojene Dušana. Od 28.
decembra 1960 je neprekin-
jeno delala v RLV. Zaposlila se je kot rudar-
ska tehničarka v tehnični službi rudnika in rud-
niških strokovnih službah delala do upokojit-
ve.

Leta 1981 je ob delu doštudirala za rudarsko
inženirko.

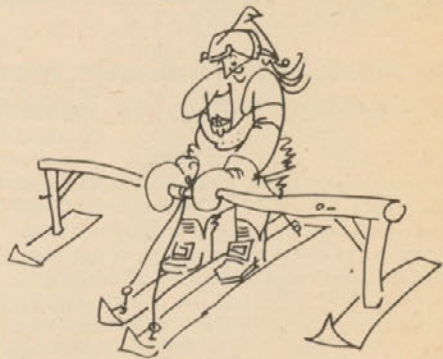
Zelo aktivna je bila tudi v samoupravnih orga-
nih in političnih organizacijah. Veliko je sode-
lovala tudi pri udarniški izgradnji Velenja.

Leta 1944 so ji Nemci pri Zagradcu ob Krki
ubili očeta.

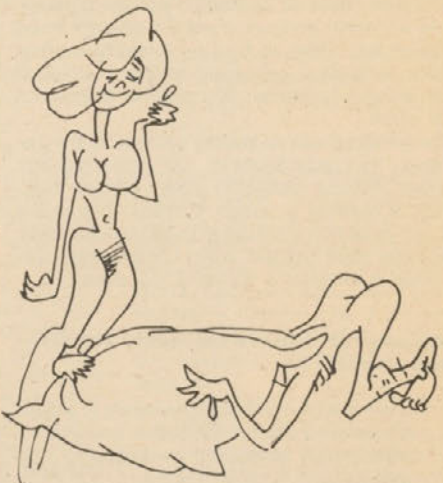
Nagrajena in dobitnica diplome za vestno in
vztrajno delo v RLV, priznanja za prizadevno
delo v krajevni skupnosti Pesje, bronastega
priznanja OF, priznanja RLV za razvoj rud-
niške razglasne postaje ter reda dela s srebr-
nim vencem.

Pripravlila Suzana ZUPAN

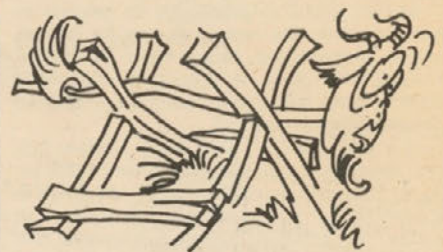
Marjan Vodišek za naše glasilo

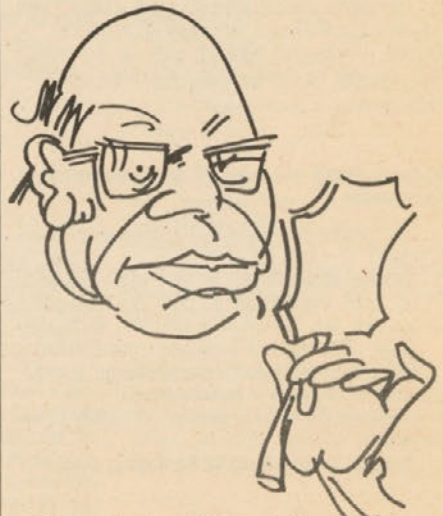
Recept za stabilizacijo

Gorje premaganim!

Koza, ki ne bo dobila aidsa

Tako – tako iščite krivca!

ORGANIZACIJA IN DEJAVNOST DRUŠTVA NAŠIH INŽENIRJEV IN TEHNIKOV

Z njima vas seznanja predsednik društva magister rudarstva Evgen Dervarič

Društvo inženirjev in tehnikov Rudnika lignita Velenje – DIT RLV – je od 6. novembra lani na novo registrirano, pri Občinskem sekretariatu za notranje zadeve Velenje, in ima od tega dne dalje tudi nova pravno veljavna društvena pravila. Po njih so organi društva skupščina, 6-članski upravni odbor (predsednik, tajnik, blagajnik in trije člani), nadzorni odbor in disciplinsko sodišče.

Skupščina se redno sestaja vsako drugo leto. Upravni odbor se sestaja po potrebi in po sedaj veljavnih društvenih pravilih obstaja že od jeseni leta 1989, ko smo si začrtali tudi smernice za splošno obnovo društva in ureditev društvenih prostorov. Teh smernic smo se tudi držali.

Društvene prostore imamo v Kopaljški 5 v Velenju – v Lukovi brunarici, ker je bilo tako tudi volilo Franca Leskoška-Luke; gotovo zato, ker je Velenje s svojim rudnikom bila velika Lukova skrb in ljubezen in je bil Luka tudi prvi, ki je po vojni zaoral v ledino združevanja inženirjev in tehnikov v Sloveniji v društva.

Dejavnost društva po novih društvenih pravilih je:

- organizacija mesečnih predavanj o aktualnih temah v RLV in rudarstvu nasploh
- organizacija strokovnih in družabnih srečanj
- organizacija strokovnih izletov (ekskurzij)
- sodelovanje pri strokovnih predavanjih in simpozijih
- sodelovanje s sorodnimi drugimi društvi

V okviru mesečnih predavanj se ukvarjamo tudi s posledicami rudarjenja z vidika varstva okolja. Organizacija strokovnih in družabnih srečanj pa je glede na to področje dejavnosti društva pred sprejetjem smernic za njegovo obnovo, sploh zaživela.

Tudi v letih 1982 – 1986, ko je društvo bilo zelo dejavno – kajti potem do jeseni 1989. leta, ko smo imeli skupščino za obnovo društva, iz različnih vzrokov praktično ni delovalo – je namreč to področje društvene dejavnosti bilo zapostavljeno. Seveda pa so glavno področje dejavnosti društva še vedno bolj ali manj redna mesečna predavanja. Saj od jeseni 1989 do konca preteklega leta smo jih imeli kar 10. Zaradi aktualnosti njihovih tem ne bo odveč tudi, če vsa ta predavanja na kratko predstavim.

V letu 1989 smo imeli 2 predavanja, s temama:

- Hidravlični in pnevmatski transport v rudnikih (avtorji: strokovnjaki iz RLV ing. Gostenčnik, dipl. ing. Oprešnik, dipl. ing. Kemperle ter dipl. ing. Stropnik iz Skupnih služb bivšega REK Velenje (oziroma zdaj ERICo – Ekološke raziskave v sodelovanju z industrijo – Velenje v ustanavljanju)
- Izdelava jamskih prostorov v židkih hribnah (avtorji: strokovnjaki iz Sovjetske zveze)

V preteklem letu smo imeli 8 pred-

vanj, s temami:

- Odmiriranje gozdov v Šaleški dolini (avtor: mag. Kolar iz Gozdnega gospodarstva Nazarje)
- Vpliv hribskih udarov na odkopavanje v RLV (avtor: mag. Salobir iz RLV)
- Rudarsko-tehnični informacijski sistem (avtor: mag. Medved iz RLV)
- Daljinski prenos podatkov iz jame RLV (avtor: ing. Forštner iz RLV)
- Zgodovina rudarjenja v Šaleški dolini do današnjih dni (avtor: dipl. ing. Seher iz RLV v pokoju)
- Odlaganje odpadkov, ki so posledica odžvepljevanja v TEŠ (avtor: dipl. ing. Dermol iz TEŠ)
- Denar in denarni tokovi (avtor: mag. Cvikel iz Narodne banke Slovenije)
- Planske perspektive RLV (avtor: mag. Avberšek, predsednik poslovnega odbora RLV)

In še tema prvega letošnjega predavanja:

- Geotermalna energija v Šaleški dolini (avtor: dr. Veselič iz Geološkega zavoda Ljubljana)

Kot sem že omenil, pa je društvena dejavnost sploh zaživela na področju organizacije strokovnih in družabnih srečanj.

Možnost za to nam dajejo urejeni društveni prostori v Lukovi brunarici in prostor okrog nje.

Oktober lani smo v društvenih prostorih začeli prirejati tudi redne društvene četrtkovne večere. V njih imamo na razpolago biljard, televizor z videorekorderjem, šahovske garniture, nekaj strokovne literature. Vse to nam res omogoča prirejanje družabnih in strokovnih srečanj. Lani smo jih imeli celo vrsto. Tudi martinovanje in kostonjev piknik smo imeli lani. In v septembru teniški turnir s piknikom pri restavraciji Jezero, ki naj bi tudi postala tradicionalna prireditev našega društva.

Največ sredstev za društveno dejavnost si zagotovimo sami, s plačevanjem letne članarine v znesku dinarske protivrednosti za 10 DM na člana, pri zdaj skupnem številu članov 297.

Društvene prostore nam je pomagal urediti RLV. In tudi pri organizaciji lanskega teniškega turnirja s piknikom smo bili deležni pomoči. To prireditev so nam pomagali organizirati obrat RLV HTZ, Šaleški teniški klub in Družbeni standard bivšega REK Velenje (zdaj je to družba z omejeno odgovornostjo GOST Velenje, z glavnim ustanoviteljem RLV in soustanovitelji ESO, SIPAK, APS in TISK Velenje).

Lani smo imeli tudi eno ekscurzijo, in sicer v München na razstavo mineralov. Pri nas pa je bila na ekscurziji delegacija madžarske društvene zveze, podobne ZGRMIT Slovenije – Zvezi geoloških, rudarskih, metalurških inženirjev in tehnikov Slovenije.

Prvotno – ko je bilo še društvo inženirjev in tehnikov RLV in RŠC Velenje – se je tudi naše društvo imenovalo tako: društvo geoloških, rudarskih, metalurških inženirjev in tehnikov, ali s kratico DGRMIT. Sicer pa je tudi zdaj

navzven povezano z ZGRMIT Slovenije. Vendar ta zveza slabo deluje; verjetno tudi zaradi splošne recesije v našem rudarstvu in metalurgiji. Zato pa navezujemo stike z drugimi organizacijami, in to predvsem na velenjskem področju in v povezavi z RLV, ker tako še najbolje prispevamo k širjenju strokovnega obzora, medsebojnemu spoznavanju in sodelovanju strokovnjakov v RLV in s tem tudi k boljšemu medsebojnemu razumevanju in delu vseh delavcev v RLV. To pa je bil tudi eden od osnovnih namenov ustanovitve takega društva v Velenju; poleg ustvarjanja možnosti za pestrejšo družabno življenje rudniških inženirjev in tehnikov v Velenju. Kakšnih neposrednih gospodarskih ali političnih ciljev torej naše društvo nima. In v taki smeri in v okviru takšnih smernic, kot si jih je začrtalo v jeseni leta 1989 in se jih je potem tudi držalo, bo društvo delovalo še naprej.

Toliko je v glavnem magister Evgen Dervarič povedal za naše glasilo kot predsednik DIT RLV. Sicer pa še tole!

Predsednik DIT RLV sem od septembra 1989. leta, v RLV pa sem se zaposlil po končanem študiju na rudarski fakulteti v Ljubljani.

Po zaposlitvi sem v RLV zapored bil:

- pripravnik v študijskem oddelku
- pomočnik vodje temeljne organizacije Priprave, zdaj obrata Priprave
- tehnični vodja razstreljevanja
- tehnični vodja centralnega dela jame Preloge
- sedaj pa sem vodja študijskega oddelka

Magistral sem predlani, in to s področja jamskih prog.

"Največ sredstev za društveno dejavnost si zagotovimo sami"

Za najtežje obdobje v letih mojega dela v RLV štejem tisto, ko sem bil tehnični vodja centralnega dela jame Preloge. To pa zaradi tega, ker je bilo to obdobje, v katerem je po požaru v centralnem delu jame Preloge leta 1987 jamske proge v njem bilo treba obnoviti. Obnavljanje jamskih prog v takem področju pa je seveda bilo vse prej kot lahko in enostavno. Pri napredovanju v njem smo stalno imeli opravka z oksidacijskimi žarišči, ognji. Ničkolikokrat smo napredovanje morali tudi prekiniti in segreto območje ohladiti, da smo lahko spet napredovali.

Zdaj je obnavljanje prog v tem delu jame Preloge že nekaj časa končano in težave so pozabljene, izkušnje pa so ostale.

Kljub vsemu – zaradi težkega in nevarnega dela včasih tudi napekih odnosov med posamezniki – pa smo se vsi, ki smo sodelovali pri obnavljanju teh prog, med sabo vendarle dobro razumeli. In to je bil po mojem mnenju tudi ključni faktor našega končnega uspeha.

Študijski oddelek, ki ga zdaj vodim, pa je ob zadnji reorganizaciji rudniških skupnih služb, pri kateri so sektorji služb bili preurejeni kar v službe, bil prestavljen v proizvodno službo, prej pa je bil znotraj razvojno-tehničnega sektorja skupnih služb.

In tudi vsebina dela študijskega oddelka je zdaj drugačna. Njegova glavna delovna področja so:

- uvajanje novih postopkov rudarjenja v sodelovanju z razvojnimi skupinami (o katerih je bil govor v prejšnji številki Rudarja)
- inovacijska dejavnost
- tehnični normativi dela in porabe materialov
- koordinacija pripravništva inženirjev in usposabljanje strokovnega kadra
- organizacija mednarodne strokovne izmenjave

Vseh strokovnih delavcev pa nas je zdaj v študijskem oddelku 24 in od tega 16 inženirjev.

R.B.

Suljo je našel čepico. Dvignil jo je visoko nad glavo in vprašal Muja: – Mujo, je ta čepica tvoja? – Kje pa, jaz nisem tako visok!

Pri fotografu:

- Ta slika mi ni všeč, saj sem tak kot opica!
- Na to bi morali pomisliti, preden ste šli k fotografu.
- Kaj pa počneš? S cigareto hočeš odkleniti vrata?
- Hudiča, potem pa sem pokadil ključ...
- Kaj praviš Polde, ali konji kadijo?
- Si nor?
- No, potem ti pa hlev gori...

VAJA ZA REŠEVANJE ČLOVEŠKIH ŽIVLJENJ IZ OBMOČJA JAMSKEGA POŽARA

Že kar nekaj let imajo jamski reševalci RLV zadnjo vajo v letu v zadnjem mesecu leta in ta vaja je skupna za vse jamske reševalce v RLV. Tako je bilo tudi lani, ko se je te vaje udeležilo kar 192 ali 97 odstotkov vseh jamskih reševalcev RLV; manjkali so le reševalci, ki so bili v času vaje na bolniškem dopustu, od tistih, ki so takrat izrabljali še preostali del lanskega letnega dopusta, pa jih ni bilo na vaji le nekaj.

Udeležba je torej bila dobra, vaja pa se je začela ob pol petih zjutraj, ko so iz jame takrat dežurnemu rudniku Jožetu Slatinskiu sporočili, da se je med transportom na koti -43 jame Preloge vnela nafta. Seveda je bila to le izmišljena nesreča za vajo reševalcev. Dežurni rudnik Slatinšek je takoj, ko je dobil sporočilo, sklical tehnično vodstvo rudnika, ki je potem vodenje reševanja zaupal obratovodju Jame Preloge inženirju Francu Škarji. Nadalje je vaja potekala po že utečenem postopku – na stopniških rudniških stanovaljskih blokov v Velenju za družine članov jamske reševalne čete so se oglasile alarmne naprave, drugje doma reševalcem pa telefoni.

V pičlih petih minutah od začetka alarmiranja so reševalci že začeli prihajati v jamsko reševalno postajo in skladno z njihovim prihajanjem je potekalo tudi formiranje in odpravljanje posameznih reševalnih ekip v jamo. Malo pred 6.00 so šle v jamo že zadnje reševalne ekipe.

Za vajo izmišljena nesreča pa ni bila zgolj omenjena. Saj je kasneje bilo fingerano še, da pogrešajo 6 rudarjev iz jamske priprave številka 106. In do teh rudarjev se je najprej – že ob 6.10 – prebila reševalna ekipa, ki jo je vodil Osman Hasić in je bila formirana v jami iz reševalcev na rednem delu v nočni izmeni. Vendar ta ekipa je še prej kot teh 6 rudarjev našla dva druga poškodovana rudarja, ne iz jamske priprave številka 106, in ob tem izvedela, da sta z

njima delala še dva rudarja in da tudi zanju ni znano, kje sta. Torej se je bilo treba lotiti še ene čisto nepredvidene reševalne akcije, ki je potem tudi bila uspešno izpeljana in tako skupno rešenih ne 6, ampak deset pogrešanih rudarjev.

Tudi področje, ki naj bi ga zajel požar, je bilo izolirano – z uporabo pene in jamskega padala za preprečevanje dotoka zraka. Res pa je, da so pri tem morali precej preusmeriti zračne tokove v jami. Kajti sicer bi dim, ki je nastal ob požaru, preveč ogrozil varnost dela rudarjev v jami še zunaj neposredno ogroženega področja zaradi požara. Se pravi področja, iz katerega so se rudarji med vajo sploh morali umakniti.

Tako je bila opravljena še ena zahtevna reševalna vaja jamskih reševalcev. Končala pa se je s slovesnostjo, na kateri so petnajstim reševalcem, ki so sodelovali pri reševalni akciji lani v jami kreškega premogovnika Dobrnjajug, podelili male skulpture, narejene iz bakrene žice in z motivi iz rudniških jam. Izdelal pa je te skulpturice Polde Robar, delavec obrata RLV – Jama Škale. Res lepa gesta Poldeta Robarja! Saj za ta svoja kiparska dela ni terjal nobenega plačila in jih tako enostavno daroval kot izraz svojega spoštovanja do udeležencev reševalne akcije v jami premogovnika Kreka – Dobrnja, jug iz RLV.

Priprava teksta: Lojze Ojsteršek
Fotografija: Ivan Pungartnik

Tri pripravka moštva v centralnem delu jame Preloge lani vse leto brez nezgod pri delu

Ta moštva so:

- moštvo priprave št. 6 z vodjem Josipom Masatovičem
- moštvo priprave št. 13 z vodjem Marijanom Jozanovičem
- moštvo priprave št. 109 z vodjem Stjepanom Skrbinkom

V pomenku o njihovem delu in sploh o delu v centralnem delu jame Preloge je diplomirani inženir rudarstva Damijan Selan, tehnični vodja centralnega dela jame Preloge, povedal:

„Omenjena tri moštva so ena izmena pripravskih števil 6,13 in 109, ki šteje skupno okrog 25 rudarjev.“

V preteklem letu so te številke izdelovale južni baražni nadkop proti že zgrajenemu zračnemu jašku Šoštanj II (zgradili so ga delavci iz RGD Trbovlje). Pri tem sta številki 13 in 109 odprli 6 baražnih vodnjakov, številka 6 pa je izdelovala tudi, in še zdaj izdeluje, progo neposredno proti jašku Šoštanj II.

Vse to so investicijska dela in za vsa investicijska dela v centralnem delu jame Preloge, ki ga delimo na kadunjskega in severnega, sem od septembra lani po Zakonu o rudarstvu in z vidika varstva delavcev pri delu odgovoren jaz. Pred mano pa je bil tehnični vodja centralnega dela jame Preloge dipl. ing. rudarstva mag. Evgen Dervarič.

Delo teh pripravskih števil je bilo zelo naporno in tvegano. Dolge pohodne in transportne poti pa plinski izpuhi z izmeti tudi po več kubikov premoga skoraj redno enkrat na mesec so brez dvoma činitelji izjemno zahtevnega dela pripravskih moštvev v tem predelu jame. Že sami begi ob grožnji plinskih izpuhov in izmetov premoga so zaradi strahu, ali bodo ubežali ali ne pred nesrečo, za vse, ki morajo bežati, velika preizkušnja.

Glede na vse to pa si za celoletno uspešno delo brez nezgod omenjena tri moštva zaslužijo vse priznanje in naziv: po strokovnosti vrhunska moštva. Pred novim letom jih je obrat Priprave zato tudi skromno pogostil.

Sicer pa imamo poleg omenjenih v centralnem delu jame Preloge še druge pripravske številke, vseh delavcev v njem skupaj, za katere sem odgovoren, pa okrog 250.“

R.B.

Velika plaketa JLA za naš kolektiv

V petek dopoldne, 18. januarja, je prišla v naše podjetje 3-članska delegacija 5., zagrebškega vojaškega območja, na čelu s poveljnikom tega območja generalpolkovnikom Konradom Kolškom in v spremstvu predsednika Občine Velenje Paneta Semečnika, da našemu kolektivu podeli VELIKO PLAKETO JUGOSLOVANSKE LJUDSKE ARMADE.

To visoko priznanje je sprejel predsednik našega poslovnega odbora mag. Franc Avberšek, generalpolkovnik Konrad Kolšek pa je ob izročitvi plakete med drugim dejal:

Dragi prijatelji,

Zelo sem zadovoljen, da sem danes med vami, v vašem vzornem kolektivu, ko imam prijetno dolžnost, da vam v imenu poveljstva 5. vojaškega območja ob dnevu jugoslovanske armade za vaše dolgoletno uspešno poslovno so-

delovanje z njo podelim **veliko plaketo JLA**.

O našem skupnem delu v preteklih letih je dosti trdnih dokazov. Poslovno sodelovanje med Rudnikom lignita Velenje in JLA se je začelo takoj po osvoboditvi in neprekinjeno traja še danes.

Od leta 1946 do vključno preteklega leta je JLA od Rudnika lignita Velenje dobila natanko 856 612 ton lignita ali za 42 833 vagonov z nosilnostjo 20 ton in s tem za vlakovno kompozicijo, ki bi bila dolga 556 kilometrov, kolikor je tudi Velenje oddaljeno od Beograda.

Posebej moram poudariti leto 1984, ko je bila oskrba s premogom motena in nismo mogli dobiti od drugih dobaviteljev niti tone premoga in nam ga je tedaj vaš rudnik brez predhodne pogodbe in na račun drugih kupcev odsto-

pil 5 000 ton. Za to še ponovno hvala!

Z gotovostjo lahko trdim, da je kolektiv Rudnika lignita Velenje eden od poslovno najbolj zanesljivih med kolektivi, s katerimi sodeluje 5. vojaško območje.

JLA si je v preteklosti in si bo tudi v prihodnosti prizadevala za čim boljše povezave in odnose z ljudstvom in poslovnimi partnerji. Danes nekateri vodijo propagando proti JLA, ker svojevrstno gleda na dogajanja v Jugoslaviji.

JLA si prizadeva za mirno reševanje vseh vprašanj na podlagi

uspešno. Cenimo vaš trud za naše obojestransko dobro sodelovanje in vašo poslovno in izvrševanju obveznosti in vam prav zato ob 22. decembru, dnevu Jugoslovanske ljudske armade, podelijemo **veliko plaketo JLA**.

Vsi pripadniki JLA, posebno pa 5. vojaškega območja, vam iskreno želimo, da bi tudi v prihodnje dosegali dobre rezultate, in upamo, da bomo še naprej uspešno sodelovali.

Vsem v vašem kolektivu čestitam ob dnevu Jugoslovanske ljudske armade in vas pozdravljam z rudarskim SREČNO!

Lani novembra...

Lani novembra je **JAMSKA REŠEVALNA ČETA NAŠEGA RUDNIKA** bila odlikovana z **REDOM DELA Z ZLATIM VENCEM** za posebne zasluge in požrtvovalnost pri opravljanju zapletenih in nevarnih nalog ob odpravi posledic velikega požara v jami "Morava" Aleksiniških rudnikov novembra 1989.

Ustave in zakonov SFRJ. V JLA nasprotujemo politiki, ki ni za dogovarjanje, ker taka politika vodi v prepad in državljansko vojno.

Prizadevamo si za takšno armado, ki bo zagotavljala narodom vseh jugoslovanskih republik, od Slovenije do Makedonije, svobodo in enakopravnost. Nismo pa za nacionalne vojske, ker so preveč drage in vrh tega neučinkovite na splošno in zato nesposobne za nacionalno obrambo v naših razmerah.

Prizadevamo si za moderno Jugoslavijo, ker le taka ima prihodnost v skupni Evropi.

Glede našega sodelovanja z vami pa upamo, da bo tudi v prihodnosti

Po podelitvi plakete so se gosti še nekaj časa pogovarjali s predsednikom našega poslovnega odbora o našem rudniku in JLA ter pogledih vodstva našega rudnika na vlogo, ki jo JLA ima zdaj, in vlogo, ki naj bi jo imela v bodoče. Potem pa so si gostje v spremstvu predstavnikov našega kolektiva odšli ogledat najprej našo jamsko reševalno postajo in nato še obrat HTZ. **Kajti v obratu HTZ bi jim utegnili kateri od njegovih izdelkov zbuditi interese, iz katerega bi se moroda razvilo še eno poslovno sodelovanje med nami in JLA.**

R.B.